

Ryegård, Annika
Tel: 010-698 13 37
annika.ryegard
@naturvardsverket.se

YTTRANDE
2013-10-15 Ärendenr:
NV-04143-11

Nacka tingsrätt, mark- och
miljödomstolen
Box 1104
131 26 Nacka strand

Yttrande i mål M 1333-11 angående kompletteringsbehov av ansökan om tillstånd till anläggningar för slutförvaring av använt kärnbränsle

Sammanfattning

Naturvårdsverket anser att kompletteringen av underlaget gjorts i tillräcklig omfattning i vissa delar, men anser att det behövs förtydligande avseende bland annat villkoren, artskyddet, kompensation och skyddsåtgärder, hanteringen av massor och behovet av ekonomisk säkerhet.

Naturvårdsverket anser att Svensk Kärnbränslehantering AB (SKB) bör komplettera med utförligare förslag på villkor rörande grundvatten, skötselplan, hantering av vatten och efterbehandling. Ansökan om slutförvar har sådant samband med beslutet om dispens enligt artskyddsförordningen att villkoren i de båda målen måste komplettera varandra. Det är även av betydelse att utredningen kompletteras med underlag rörande den återinfiltrering som SKB föreslår som åtgärd för att minska påverkan på arter utpekade enligt artskyddsförordningen.

Naturvårdsverket är positivt till att SKB vill föreslå åtgärder för kompensation och vill samtidigt förtydliga att det är viktigt att så långt som möjligt tydliggöra vad SKB anser utgör skyddsåtgärder och vad som ska betraktas som kompensation. En skötselplan som redogör för syfte, mål och preliminära skötselåtgärder är nödvändig för att det ska vara möjligt att bedöma omfattningen av den kompensation SKB föreslår.

Informationen om hanteringen av bergmassorna är inte fullständig och det är därför inte möjligt att bedöma om materialet är att betrakta som avfall. Den förändrade hanteringen av massor i Söderviken är inte tillräckligt utredd och SKB bör därför komplettera med information.

Kompletteringen visar inte att samtliga kostnader för avhjälpande av eventuell miljöskada och andra återställningsåtgärder kan finansieras av kärnavfallsfonden. Att denna fråga är utredd är en förutsättning för bedömning av behovet av säkerhet enligt miljöbalken.

Naturvårdsverkets ställningstagande

Nacka tingsrätt, miljödomstolen (numera mark- och miljödomstolen), har tidigare i förfrågan till Naturvårdsverket anhållit om besked huruvida ansökningshandlingarna i målet behöver kompletteras av sökanden innan kungörelse utfärdas. Naturvårdsverket yttrade sig angående kompletteringsbehovet i juni 2012. SKB kompletterade i april 2013 underlaget genom aktbilaga 197-207 och Naturvårdsverket har förelagts att yttra sig över kompletteringen.

Naturvårdsverket anser att SKB kompletterat underlaget i tillräcklig omfattning i vissa delar, men anser att det behövs förtydligande avseende bland annat villkoren, artskyddet, kompensation och skyddsåtgärder, hanteringen av massor och behovet av ekonomisk säkerhet.

Villkoren

Naturvårdsverket är positivt till att SKB lämnat förslag på mer utförliga villkor. Naturvårdsverket vill framhålla att SKB:s aktuella villkorsyrkanden innebär att det överläts till tillsynsmyndigheten att fastställa kontrollprogram och därtill kopplad åtgärds- och kompensationsplan som ska säkerställa att skadan på de arter som är skyddade enligt artskyddsförordningen (2007:485) och skador på naturmiljöer m.m. minimeras. Enligt 22 kap. 25 § miljöbalken (MB) kan frågor av mindre betydelse överlåtas åt tillsynsmyndigheten. De villkor som är av större betydelse för att reglera verksamhetens miljöpåverkan ska fastställas i prövningen och inte hänskjutas till ett tillsynssammanhang.

Naturvårdsverket anser att flera av de frågor som enligt SKB ska hanteras inom ramen för kontrollprogrammet är av sådan betydelse i målet att de bör bli föremål för villkorsreglering.

Exempel på villkor som Naturvårdsverket anser att SKB bör komplettera med eller förtydliga skrivningarna kring:

- Villkor för återinfiltrering. Naturvårdsverket bedömer i enlighet med vad som anförts i det tidigare yttrandet att det behövs villkor gällande återinfiltreringen av vatten i våtmarker och gölar som kan beröras av grundvattensänkningar. Naturvårdsverket noterar att sådant förslag saknas i SKB:s förslag till villkor. Villkoren bör fastställa tydliga gränser för vilka avvikelser från normala vattenståndsvariationer som kan accepteras innan åtgärder måste vidtas. Villkoren bör spegla tillgänglig kunskap om när påverkan på den skyddade arten gulyxne kan uppstå.
- Villkor för grundvattenbortledning vid slutförvarsanläggningen (villkor 8). Underlaget från yt- och grundvattenundersökningarna är en förutsättning för att kunna föreslå villkor om när åtgärder behöver vidtas för att undvika avvikelser från normala vattenståndsvariationer.

Naturvårdsverket vill framhålla att det är av stor vikt att provningsmyndigheten genom tydliga villkor säkerställer att bolaget hålls ansvarigt för att vidta åtgärder för att undvika avvikelser från normala vattenståndsvariationer.

- Villkor angående skötselplan (villkor 11). Naturvårdsverket anser att skötsel inom ramen för skötselplanen är att betrakta som kompensation för det intrång i allmänna intressen som verksamheten medför. Naturvårdsverket vill framhålla att det inte är skötselplanen i sig som utgör kompensation. Kompensationen utgörs av ambitionsnivån i de mål som ställs upp för skydd och skötsel av området och i förlängningen av de åtgärder som genomförs för att uppnå dessa mål. Naturvårdsverket anser att SKB bör föreslå villkor där mål för skydd och skötsel framgår.
- Villkor för utsläpp av vatten (villkor 9). Naturvårdsverket anser att det utifrån befintligt underlag inte går att utesluta negativ påverkan i recipienten till följd av länshållningsvattnets kväveinnehåll. Naturvårdsverket anser att det saknas uppgifter i underlaget som redogör för förhållandet mellan förekomstformerna ammonium/ammoniak i länshållningsvattnet under anläggnings-/driftsfasen och vilka halter man kan förvänta sig av dessa ämnen, dels i själva länshållningsvattnet, dels i recipienten. Detta underlag är nödvändigt för att bedöma om det behövs ytterligare komplettering av villkor 9 angående kvävehalter avseende halter av kväve och dess förekomstformer.
- Villkor om efterbehandling. Ansökan saknar förslag på villkor för återställning och efterbehandling av de anläggningar och schakt som ska anläggas. Naturvårdsverket anser att SKB ska komplettera med förslag på sådant villkor.

Naturvårdsverket vill betona att anläggande av dammar som ersätter befintliga gölars ekologiska funktion för gölgroda i området är ett villkor i Länsstyrelsen Uppsala läns beslut om artskyddsdispens (beslut den 18 juni 2013 (dnr 522-4440-11)). Beslutet har överklagats till Nacka tingsrätt, mark- och miljödomstolen. Eftersom länsstyrelsens beslut är överklagat kan utgången i ärendet ändras och då kan förutsättningarna i detta mål förändras. Naturvårdsverket bedömer att målen har sådant samband att villkoren i de båda målen måste komplettera varandra. Behovet av villkor i detta mål är därför beroende av hur de slutliga villkoren utformas i målet gällande dispens från artskyddsförordningen.

Artskyddet

SKB har i målet uppgett att bolaget i syfte att minimera konsekvenserna för värdefulla arter bl.a. kommer att tillföra vatten till fem våtmarker. Vattentillförsel till rikkärr och kalkgölar har inte genomförts i Sverige tidigare (K:7, 37). Naturvårdsverket efterfrågade därför i det förra yttrandet resultat och slutsatser från pilotförsöket angående vattentillförsel i Forsmark tillsammans med underlag om hur infiltrationsanläggningen ska utformas i sin helhet och hur den ska underhållas långsiktigt. Av kompletteringen framgår att försöket fått

skjutas upp (K:2, s 35). SKB anger i sin komplettering att om de utpekade våtmarkerna påverkas av en grundvattensänkning och det visar sig att de planerade åtgärderna inte får förväntade effekter så kommer SKB att vara berett att diskutera alternativa lösningar med tillsynsmyndigheten (K:2, s 35). Naturvårdsverket vill framhålla vikten av att SKB i miljökonsekvensbeskrivningen visar att det finns åtgärder som fungerar eftersom det är avgörande för flera skyddade arter. Naturvårdsverket vill understryka behovet av att resultat och slutsatser från pilotförsöket presenteras så snart det är genomfört och utvärderat och att miljökonsekvensbeskrivningen kompletteras med alternativa lösningar om de planerade åtgärderna inte får förväntad effekt.

SKB uppger i (K:2, 5.2.2) att resultat från 2012 års inventeringar av gulyxne och gölgroda redovisas i *Inventering av gölgroda, större vattensalamander och gulyxne i Forsmark* (SKB P-13-03). Naturvårdsverket anser att målet bör kompletteras med denna rapport och resultat från eventuella motsvarande inventeringar 2013.

Naturvårdsverket efterfrågade i tidigare yttrande en analys av frågan om hur gulyxnepopulationen ska följas upp vid förändringar i grundvattennivån. En beskrivning av sådan uppföljning har ingivits till länsstyrelsen som underlag för ansökan om artskyddsdispens. Naturvårdsverket bedömer att underlaget är relevant i denna prövning och bör inges i detta mål i sin helhet eller i relevanta delar för att utgöra processmaterial i detta mål. Detsamma gäller övrigt underlag i artskyddsmålet som har betydelse för den nu aktuella tillståndsprövning av verksamheten som helhet.

Tillåtlighet enligt 3 och 4 kap miljöbalken

SKB anger att slutförvarsanläggningens tillåtlighet enligt 3 och 4 kap MB redan har bedömts inom ramen för den prövning enligt plan- och bygglagen (2010:900) som gjordes när gällande detaljplan antogs (K:3, 106). Naturvårdsverket har bedömt att prövningsmyndigheten bör besluta om kompensation enligt 16 kap. 9 § MB för skada på miljön och särskilt de utpekade riksintressena och efterfrågat förslag på åtgärder för att kompensera skadan. Det är därför av vikt att belysa frågan om möjligheten att inom ramen för denna prövning tillämpa 3 och 4 kap. MB.

Av proposition om följdlagstiftning till miljöbalken framgår att plan- och bygglagen och miljöbalken gäller parallellt och att inga begränsningar införs i möjligheten att ingripa med stöd av miljöbalken. Plan- och bygglagen och miljöbalken ställer likartade krav på hänsynstagande till miljön men reglerar inte samma frågor utan kompletterar varandra. Bestämmelserna i 2 kap. plan- och bygglagen anger de allmänna intressen som ska iaktas vid bl.a. lokalisering av bebyggelse medan miljöbalkens lokaliseringsregel i 2 kap. 6 § anger vilka krav som ska ställas vid val av plats för en bestämd verksamhet eller åtgärd. Inom ramen för tillståndsprövningen görs sedan en mer detaljerad prövning där förutsättningarna för en specifik verksamhet prövas. Även om ett område i en detaljplan har avsatts för industriändamål kan det förekomma att tillstånd till miljöfarlig verksamhet inom området vägras med stöd av lokaliseringsbestämmelsen eller andra bestämmelser i balken. Planenlighet är en nödvändig

men inte tillräcklig förutsättning för att få bedriva en verksamhet. (Se prop. 1997/98:90 s. 156. ff.)

Naturvårdsverket vill förtydliga att den prövning som är gjord i planärendet av 3 och 4 kap. MB inte är bindande i detta mål och bedömer att SKB ska föreslå åtgärder för att kompensera skadan på miljön och särskilt de utpekade riksintressena.

Kompensationsåtgärder och skyddsåtgärder

Naturvårdsverket ser positivt på att SKB vill föreslå åtgärder för kompensation. SKB anger dock att det har varit underordnat för bolaget att ange vilka åtgärder som ska betraktas som kompensatoriska åtgärder och vilka som är skadeförebyggande (Bilaga K:2, s 53). Naturvårdsverket vill framhålla vikten av att SKB så långt som möjligt tydliggör vad bolaget anser utgör skyddsåtgärder och vad som ska betraktas som kompensation.

Naturvårdsverkets utgångspunkt är att åtaganden om kompensation inte får leda till lägre krav vid en tillåtlighetsprövning eller få till följd att man accepterar en mer skadlig lokalisering. (Se Naturvårdsverkets Aktionsplan för biologisk mångfald, 1995, rapport 4463, s. 17 ff. och 64 och Ds 1997:52 Kompensation för förlust av miljövärden). Av 2 kap. MB framgår att alla som bedriver en verksamhet ska utföra de skyddsåtgärder, iakttä de begränsningar och vidta de försiktighetsmått i övrigt som behövs för att förebygga, hindra eller motverka att verksamheten eller åtgärden medför skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön. Skyddsåtgärdernas effekter ska därför, till skillnad mot kompensationsåtgärdernas effekter, vägas in i bedömningen av om oacceptabla skadenivåer är överskridna och om verksamheten är tillåtlig. Det är därför viktigt att, så långt det är möjligt, skilja på å ena sidan anpassningar och skadebegränsande åtgärder och å andra sidan kompensationsåtgärder. Kompensationsåtgärder är inte en del i ett projekt, utan tillkommer separat för att kompensera för oundvikliga negativa effekter som uppstår av en verksamhet trots att skydds- och anpassningsåtgärder vidtagits.

Naturvårdsverket anser därför att det är av stor vikt att SKB kompletterar med underlag som, så långt som möjligt, beskriver vilka åtgärder som bolaget anser är kompensatoriska åtgärder och vilka som är skyddsåtgärder.

Skötselplan

SKB anger att de åtgärder som följer av skötselplanen är att betrakta som kompensationsåtgärder. Naturvårdsverket efterfrågade i tidigare yttrande att ansökan skulle kompletteras med ett förslag till skötselplan för att det ska vara möjligt att bedöma i vilken omfattning skötsel kan kompensera skadan på naturvärden. SKB anger i kompletteringen att en skötselplan kommer att tas fram och ger exempel på vad den kommer att innehålla.

Eftersom skötselplanen är en del av kompensationen för de förluster av naturvärden som verksamheten innebär, anser Naturvårdsverket att underlaget är nödvändigt för att bedöma omfattningen av den kompensation SKB föreslår. Naturvårdsverket vill även framhålla vikten av att skötselplanen har tydligt

formulerade mål och är utformad på ett sådant sätt att den ger förutsättningar för att utvärdera om målen kan uppnås. Naturvårdsverket uppfattar att SKB:s intention är att skötselplanen både ska omfatta kompensation enligt villkoren för artskyddsdispensen och kompensation för skador på riksintresset för naturvård. Dessa åtgärder överlappar delvis varandra, men har olika utgångspunkter. Kompensation kopplad till dispens enligt artskyddsförordningen har som mål att hantera risken för påverkan på skyddade arters bevarandestatus, medan kompensation för påverkan på naturmiljön bör ha ett syfte som är bredare formulerat. Naturvårdsverket anser att det är lämpligt att målen i första hand utformas utifrån den kvarstående skada som förväntas på de naturvärden som ligger till grund för utpekande av riksintresset för naturvård. Naturvårdsverket vill peka på vikten av att de arealer och delområden som ska få en naturvårdsinriktad skötsel och skydd i kompensatoriskt syfte tydligt redovisas för att det ska vara möjligt att avgöra om kompensationsåtgärderna är tillräckliga. Därefter bör de åtgärder som behövs för att uppnå målen föreslås. En viktig del i en skötselplan är att den utformas så att målen och åtgärderna kan följas upp och att åtgärderna kan justeras för att optimera möjligheterna att nå målen, så kallad adaptiv skötsel. Tydligt formulerade mål som följs upp blir därmed en utgångspunkt för kvalitetssäkring av kompensationen. SKB beskriver att den planerade uppföljningen ger uppgifter som används för att optimera skötselåtgärderna (R-10-17, s 65). För att bedöma om uppföljningen kan fungera som en kvalitetssäkring måste dock kopplingen till syfte och mål med skötselåtgärden framgå.

Naturvårdsverket anser inte att det utifrån det nuvarande underlaget går att bedöma om det bör vara möjligt att delegera rätten att besluta om vilka åtgärder som ska utföras för att naturvårdsmålen i skötselplanen ska uppnås. Däremot bör det vara möjligt att delegera rätten att besluta om den närmare utformningen av sådana åtgärder. Naturvårdsverket anser därför att SKB ska komplettera med en skötselplan som redogör för syfte, mål och preliminära skötselåtgärder på respektive delområde.

Hantering och avsättning av massor

Informationen om hantering av bergmassor är nödvändig för att det ska vara möjligt att bedöma om materialet är att betrakta som avfall. Naturvårdsverket efterfrågade av denna anledning i tidigare yttrande underlag angående bergkvalitet och sannolika användningsområden för bergmassorna som kommer att hanteras inom anläggning och drift av slutförvaret. Detta för att det ska vara möjligt att avgöra förutsättningen för att få avsättning för bergmassorna. Naturvårdsverket vill förtydliga att det inte handlar om att SKB ska precisera vilka projekt som kan komma att användas i. Däremot är det lämpligt att beskriva materialet och dess förutsättningar.

SKB har kompletterat ansökan med uppgifter om förändrad hantering av massor. Utöver vad som tidigare angetts ska sprängsten användas för utfyllnad av tre områden i Söderviken. Totalt kommer den nya utfyllnaden innebära att tre havsvikar omfattande 3 000 kvadratmeter kommer att fyllas ut. SKB anger att syftet är att skapa utrymme för slutförvarets ovanmarksanläggning (K:5, s 29). SKB bedömer att utfyllnaden i Söderviken kommer att leda till förlust av

akvatiskt liv, men ingen inventering av de vikar som ska fyllas ut har dock genomförts (K:5, s 31).

Naturvårdsverket anser att SKB ska förtydliga vilka massor som det rör sig om, vilka föroreningshalter som finns i massorna, ge en fullständig beskrivning av områdena som ska fyllas igen och beskriva vilka alternativ till att fylla ut områdena som finns.

Naturvårdsverket vill framhålla att om bergmassorna är avfall bör SKB komplettera ansökan med eventuella tillstånd för avfallshantering som kan behövas.

Icke-radiologiska utsläpp till vatten

Naturvårdsverket anser att det i SKB:s komplettering nu framgår av underlaget vilka vatten som kommer att uppkomma i och med verksamheten och vilka vattenförekomster som berörs av utsläpp av vattnen från verksamheten. Naturvårdsverket anser att det fortfarande finns otydligheter i underlaget som beskriver vattenhanteringen, bland annat vad som gäller avseende rening av länshållningsvattnen.

SKB anger att halten ammonium i länshållningsvattnet bedöms vara toxisk för akvatiska organismer (K:5, s 26). Det saknas uppgifter om de halter av ammoniak som förekommer i länshållningsvattnet utifrån jämvikten mellan ammonium och ammoniak. Ammoniak är toxiskt vid lägre halter än ammonium, vilket framgår av bland annat nivåerna i förordningen (2001:554) om miljö kvalitetsnormer för fisk- och musselvattnen. På grund av detta anser Naturvårdsverket att underlaget behöver kompletteras med uppgifter om halterna av kväveföreningar specificerat avseende ammonium och ammoniak i vattnet för att det ska vara möjligt att bedöma effekterna i recipienten. Det behövs vidare en genomgång av hur pH och temperatur i såväl länshållningsvattnet som i recipienten påverkar halterna av ammonium och ammoniak i dessa vatten. Det är väsentligt att klarlägga temperaturen i vattnet där länshållningsvattnen släpps ut och om temperaturen kan vara påverkad av den värmemängd som kylvattnet från kärnkraftverket för med sig. Detta eftersom jämvikten mellan ammonium och ammoniak förskjuts mot mer ammoniak vid högre temperatur. Vidare är det oklart hur stor utspädning som sker i Söderviken vid de två tänkbara utsläppspunkter för länshållningsvattnet som anges, även om den anges som ”stor”. Naturvårdsverket anser därför att SKB ska förtydliga underlaget rörande utsläppsområde och utspädningseffekt.

Ekonomisk säkerhet

Naturvårdsverket efterfrågade i tidigare yttrande information om huruvida det behövs säkerhet för andra kostnader än för de som täcks av finansieringssystemet.

Med anledning av SKB:s kompletterande svar vill Naturvårdsverket understryka att undantaget från kravet på säkerhet i 16 kap. 3 § MB endast gäller sådana åtgärder som omfattas av kärnavfallsavgifterna. Övriga återställningsåtgärder vad gäller såväl den kärntekniska verksamheten som annan verksamhet som den

avgiftsskyldige bedriver är inte undantagna från miljöbalkens krav enligt 16 kap. 3 § MB (se prop. 2005/06:183. s. 46). Syftet med lag (2006:647) om finansiella åtgärder för hanteringen av restprodukter från kärnteknisk verksamhet är enligt 1 § att säkerställa finansieringen av de allmänna skyldigheter som följer av 10–14 §§ lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet (kärntekniklagen).

Strålsäkerhetsmyndigheten beslutar hur de fonderade medlen får användas. Naturvårdsverket vill, efter samråd med Strålsäkerhetsmyndigheten, understryka att det är möjligt att det finns återställningsåtgärder som inte ingår i ansvaret enligt kärntekniklagen och som inte kan finansieras via kärnavfallsavgifter. Det kan finnas åtgärder som enbart är motiverade av miljöskäl och inte av säkerhets-skäl.

Naturvårdsverket anser inte att bolaget kompletterat med information som visar att samtliga kostnader för avhjälpande av miljöskada och andra återställningsåtgärder kan finansieras av kärnavfallsfonden.

Alternativa utformningar

Som framförts i tidigare yttrande ligger de miljöaspekter som hör samman med joniserande strålning och säkerhet utanför Naturvårdsverkets uppdrag. Naturvårdsverket har därför valt att begränsa sitt yttrande till att inte omfatta dessa frågor. Med anledning av vad som framförts av övriga remissinstanser (K:2, kap 10), vill Naturvårdsverket lämna följande generella synpunkter vad gäller skyldigheten att redovisa alternativa utformningar och jämförbara sätt att nå samma syfte.

Miljökonsekvensbeskrivningen måste kunna anpassas till vad som krävs i det enskilda fallet. I praxis har framhållits att kravet på en redovisning av alternativ enligt 6 kap. 7 § 2 st 4 MB måste ses i samband med de allmänna hänsynsreglerna. Redovisningen ska kunna läggas till grund för en bedömning av ansökan enligt 2 kap. MB. En miljökonsekvensbeskrivning ska bl.a. på så sätt bidra till att en viss verksamhet om den får komma till stånd leder till så liten negativ miljöpåverkan som möjligt. Det framhålls även att det är viktigt att sökanden inte är obenägen att se alternativ till den lösning som sökanden själv förordar och att materialet utformas så att andra intressenter och den beslutande myndigheten får underlag för en egen bedömning. (Se NJA 2009 s. 321 och prop. 1997/98:45 del 2 s 56.)

I praxis har framhållits att det måste ställas särskilt stränga krav på sökandens lokaliseringsutredning när lokaliseringen är starkt ifrågasatt (se bl.a. MÖD 2009:48). Naturvårdsverket anser att motsvarande bör gälla underlag gällande alternativa utformningar och jämförbara sätt att nå samma syfte när verksamhetens utformning är starkt ifrågasatt. En bedömning av hur ingående detta ska beskrivas får göras med hänsyn till den ansökta verksamhetens art och anpassas till vad som krävs i det enskilda fallet.

Länsstyrelsen kan enligt 6 kap. 7 § 3 st MB under samrådet ställa krav på redovisning av alternativa sätt att uppnå verksamhetens grundläggande syfte. I praxis har framhållits att om länsstyrelsen inte fattat beslut om att det behövs en

sådan redovisning ska frågan inte föras in i bedömningen av om miljökonsekvensbeskrivningen motsvarar kraven i bestämmelsen. Det hindrar dock inte att frågan om alternativa sätt aktualiseras inom ramen för den materiella bedömningen av tillståndsansökningen. (Se NJA 2009 s. 321.) Detta innebär att även om miljökonsekvensbeskrivningen uppfyller kraven i 6 kap. 7 § MB och inte är så bristfällig att ansökan ska avvisas kan ansökan avslås med hänvisning till försiktighetsprincipen för att konsekvenserna för miljön är oklara.

Med anledning av ovan resonemang vill Naturvårdverket framhålla att det kan krävas ytterligare underlag angående alternativa utformningar för att ansökan ska kunna bifallas trots att länsstyrelsen inte ställt krav på redovisning enligt 6 kap. 7 § 3 st MB.

Beslut om detta yttrande har fattats av biträdande avdelningschef Rikard Janson.

Vid den slutliga handläggningen har i övrigt deltagit enhetschefen Anders Johnson, sektionschefen Gunilla Ewing Skotnicka, Jörgen Sundin, Erika Skogsjö, Linn Åkesson och Annika Ryegård, den sistnämnde föredragande.

För Naturvårdsverket

Rikard Janson

Annika Ryegård

Kopia till

Havs- och vattenmyndigheten
Länsstyrelsen i Uppsala län
Strålsäkerhetsmyndigheten